



## A zalaegerszegi ipartestület közgyűlése.

A zalaegerszegi ipartestület évi közgyűlését f. hó 2-án tartotta d. u. 2 órakor a polgári iskola rajztermében Meskó József testületi elnök elnöklése alatt.

A testületi elnök megnyitó beszédében üdvözlően a szép számmal egybegyűlt tagokat, kérte őket, hogy a tárgysorozatban feltüntetett ügyekhez kellő figyelemmel szöveljenek. Hangsúlyozta az ipartestületek magasabb feladatát, a szép sikert, mely benne a tagok egyetértő működése mellett elérhető. A tagokat további egyetértő működésre kérte.

Ezután felolvasta az ipartestület 1886. évi működését feltüntető elnöki jelentését, mely szerint az ipartestület működését 1886. évi április hó 11-én kezdette meg, a testületnek van 320 tagja, akik után tagsági díj címén és évnegyedies fizetésekkel, továbbá tanácsadók és tanácsbírók után díjakból befolyt 639 frt 75 kr., melyből a 299 frt 70 kr. kiadást levonva, a testület 340 frt 05 kr. készpénzzel rendelkezik; a tagsági díjhátralék 638 frt 25 krt tesz ki. A testület tartott 3 közgyűlést, 14 előjárásági gyűlést, melyen 59 ügy lett elintézve. A békéltető bizottság 9 ülésben 22 peres ügyet intézett el, míg az ipartestületi elnök és jegyző ügyköréhez tartozó ügy beérkezett 345, melyek az év végére mind elintéztet nyertek. — A jelentés elismeréssel emlékezik meg több előjárásági tag ügybuzgó működéséről. — Folytatódott a testületi jelentésben az elnök azon visszaszámolása, hogy sok ipartársulat vagy cég, mely előzőleg fennállt és szép vagyonnal rendelkezett, az ipartestületnek még most sem számolt be, holott azt már az 1886. év folyamán kellett volna tenni. — Melegen ajánlja a jelentés a testületi tagoknak a betegségelvezés, évdijelvezés, temetkezés, nyersanyagbeszerzés, közös raktározás létesítését, mely összetartó működés mellett kis fáradság mellett eszközölhető volna. Végül azon óhaját fejezi ki, hogy a testület tagjai iparáganként szakosztályokra alakuljanak s a következő 8 szakosztály létesítését ajánlja: 1.) a bányából dolgozó iparosok (eszmadia, cipész, szíjgyártó és kárpitos); 2.) a szövetanyagból dolgozó iparosok (szabó, szűcs, gombkötő, kalapos, szűrszabó, takács); 3.) a vasanyagból dolgozó iparosok (kovács, lakatos, bádigos, rézműves, kolompár, óras, aranyműves, puskás és szegkovács); 4.) a fa anyagból dolgozó iparosok (ács, esztergályos, csatorás, bogrnár, asztalos, kádár és orgona készítő); 5.) a föld anyagból dolgozó iparosok (fazekas, kálhás, cserepes, kőműves, kőfaragó); 6.) a festészeti iparosok (ruhafestő, szobafestő, nyomdász, könyvkötő); 7.) a különféle iparágak iparosok (kéményseprő, kefékötő, fésűs, köteles, fodrász, borbély és szappanfőző); 8.) élelmi cikkei iparosok (molnár, sütő, cukrász, mézes kalácsos, mézszáros, hentes, korcsmáros).

A felolvasott elnöki jelentés helyeslőleg tudomásul vétetvén, előterjesztett az 1886. évi bevételek- és kiadásokról vezetett számadás, melynek felülvizsgálatára Schütz Sándor, Nagy Károly és Juhász Lajos testületi tagokból álló bizottság küldetett ki.

Az ipartestület 1887. évi költségvetése következőleg lett megállapítva: 1) Bevételi előirányzat: 320 rendes tag után tagsági illeték 320 frt; 40 szabaduló után 3 frtjával 120 frt; 28 szegődő után a 2 frt = 56 frt; segédaktól irodai általános címén 60 frt; oly segédaktól, kiknek könyveit láttamozás végett vidékre kell küldeni eljárás díj fejében 50 krjával 20 után 10 frt; a testület törzsvagyonát után kamat 20 frt; 1886.

meghívta . . . Szalayt. Hőbortos övvel. — tücsköt, bogarat meghányva vette, — ördögöt poklot felbolgatyva sok bolond munkát végeztet. A bolondok azt mondták rá, hogy zseni; a zsenik meg, hogy bolond. És hogy az utóbbiaknak volt igazuk, lehet következtetni abból a tetteiből, hogy mikor a mélyen tisztelt olvasóközönség pokolra átkozta, — megírta (talán éppen a saját útját) „A poklok felé” című novellájában . . . és a bolond szerencse úgy hozta, hogy ezzel pályadíjat nyert. Ez fölbátorította és azt az eszeveszett tervet érlelte meg agyában, hogy a *mennyországot* és *poklot* örömszülékké teszi; összehozza az *angyalt* és *ördögöt*. Tervét úgy testesítette meg, hogy novellát „*Angyal és ördög*” címen adta ki. Mivel pedig az olvasóközönség bajszos vagy bajszatlan angyalokból és ördögökből áll, úgy történt, hogy az angyalok féltek a munka ördögétől, az ördögök pedig annak angyalaitól s ennek folytán „*nem vette be se poklot, se mennyországot*” a kiadó nyakán maradt. — Szerkesztői működését a „*Zalai Közlöny*” 1886. évi 52. számában fejezte be egy hőbortos agygyal irtó bucsú-cikkkel. Azt írja ebben, hogy négy-évi szerkesztői működése alatt semmit se tett, semmit se tehetett. Ha csak egy cseppnyi őszinteség van benne azt írta volna, hogy négyévi szerkesztői működése alatt negyvenhárom való bolondságot tett, de még többet is tehetett volna, mert akkor bőven van anyaga.

Ezeket olvastam én abban a krisztustalan protokolumban. Na ezek hát *pompás* dolgok! És mind magasabb kritikai szempontból megírva, ott, hol már a földi érdek-harc, huza vona, undorító hajsza megszűnik, hol már béke van és igazság.

Lelkemet valami kínos érzés fektette meg. Ennyire vittem én hát! Itt van földi életem nyomorult összessége! Bánatos esüggédit fölve borultam a nagy könyv fölé. Erős kopogtatás hallatszott. Koch bácsi, ami levélhordónk ad át egy levelet; de már valóságban. Udvardy collegám ír, hogy legyenek a „*Zalamegye*” főmunkatársai.

Milyen jó, hogy az én kedves collegám nem járt még a Holdvilágban s nem lapozott abban a krisztustalan főkönyvben! Akkor aligha üdvözölhetném e lap kedves olvasóit ma, mint főmunkatárs.

Aztán mondja valaki, hogy nincs bolond szerencsém! Hanem annál kevésbé van a „*Zalamegye*” szerkesztőjének, meg m. t. olvasóközönségének.

Szalay Sándor.

évi pénzkészlet 58 frt 58 kr. s így összes bevételi előirányzat 644 frt 58 kr. — 2.) Kiadások: elnök évi tiszteletdíja 100 frt; irodai lakber. fűtés és világítás 100 frt; jegyző évi fizetése 150 frt; szolga évi fizetése 96 frt; hírlapok- és irodai szerekre 50 frt; irodai bútorok beszerzésére 50 frt, összesen 671 frt. —

Az évi költségvetés előterjesztése és megállapítása után elnök maga és tisztársai nevében a bennük helyezett bizalmat megköszönve, miután Meskó József elnöknek és Major Károly jegyzőnek ügybuzgó működésükért jegyzőkönyvileg köszönetet szavaztak, az alapszabályokban előírt titkos szavazás Sabján Lázár kor-elnök elnöklése alatt megejtetett.

A titkos szavazás eredménye: Meskó József elnök; előjárásági tagok Puer József, Szekeres István, Simon Ferenc, Filipánics Mihály, Zambolt Kálmán, Hozler Ferenc, Kéner Dániel, Smelka István, Stern Bernát, Smal Ignác, Major Károly, Vörös Gyula, Kovács László, Sanits Sándor, Bencze György, Sabján Lázár, Wertelits István, Juhász József, Klossovszky Ernő, Gaszta Antal, Slemmer Károly, Kummer Gyula, Eisenstädter Zsigmond, Házas Sándor. — Póttagok: Lakatos István, Lapat Pál, Lónyay János, Fürst Salamon, Némethy Ferenc, Dömötör József, Kraxner János, Némethy Ignác, Delian Mihály, Fitos Károly, Schupfenhauer Frigyes, Kolbin József. —

A megejtett titkos szavazás sok időt vevén igénybe, az idő előre haladására miatt a közgyűlés a tárgysorozatot utolsó pontját, az indítványokat már nem tárgyalhatta.

Elismeréssel említjük fel, hogy amily zajos volt a múlt évben az ipartestület első közgyűlése, ép oly higgadtan folyt e közgyűlésen a tanácskozás, ami fényes bizonyítéka annak, hogy a tagok belátva az ipartestület előnyös voltát, nem azon török fejüket, mint kellene egyenlenséget szítani s ezáltal a testületet erőtlenné: hanem ellenkezőleg vállvetett működéssel igyekeznek az ipartestület ügyét előbbre vinni, jól tudva, hogy a testület megszilárdulása és áldásos működése csak is a testület tagjainak válik előnyére. —

## Szilveszter est Csáktornyan.

Az év utolsó estjét Csáktornya város közönsége kellő pietással és szokatlan ünnepléssel fejezte be.

Öt órakor volt a hálaadó isteni tisztelet. A szent egyház zsoltáris megtelet a vallás és rangkülönség nélkül megjelent ájtatos hívek sokaságától. Az isteni tisztelet igaz — „Öbör” nagy öröme — horvát nyelven folyt le, a melyen azonban mi egy cseppet sem botránkoztunk meg. Ennek ugyanis ma nap még így kell lenni, mivel a nép nyelve horvát. De bízunk a magyarok Isténébe, és ha „Pesti Napló”-nak igaz lesz, úgy rövid idő múlva a jelen őrök gyermekei ugyan anyanyelvükön, de édes hazai magyar nyelven fogják az Égek úrát áldani és magasztalni, hogy megengedte élniök azt a boldog időt, amikor Őt hazai nyelven dicsérhetik, hogy már egyszer *honjukat hazájukban lelhetik*.

A mi a szokatlan ünneplést illeti, az a dalestély volt, mely minden tekintetben kitünően sikerült. Tiszta jövedelem: 234 frt és 54 kr. fölülfizetési szívesek voltak: Molnár Antal (Perlak), Kohn Herman 5—5 frt; Ziegler Kálmán 3 frt; dr. Bardó György, Nuzsi Mátyás, Vranesics Károly, Samu József, Hirschmann Leo, Szabó Lajos (F.-Mihályvevecz), Laperszbeck József 2—2 frt; Máyer Károly, Gaál Imre, Szinkovics Ferenc, Greskovics János, Alszegey Alajos, Murai Robert (Belicza), Novák László, Vargha Vida, Mayer Herman, ifj. Szeivert Antal, Wollák Rezső, Grezlo János, Czukelter Józsefné, (Z.-Egerszeg), Mayer Salamonné, Ungár Ignác, Deurbányi Elekné, Pálya Mihályné, Frász Tamás, dr. Schwarz Albert, Göncz Lajosné, Hirschmann Samu, Graner Miksa, Graner Mór, Fischel F., Rosenberg Lajos, Csákáthurner Salamon, Pollák Gyula, Kollárics Mihály, Pecsornik János 1—1 frtot.

A dalegyesület által előadottak: „Olyan a te dalod” Hubertól, „Viharban” Dürnertől és „Liebesbrief” Ziehrertől.

A legnagyobb tetszést az első kettő aratta, hatásuk már megában a darabok kitünő kompozíciójában és kifejezőteljes öszhangjaiban rejlett.

Hogy az utolsó darab derült dallamával és humoros szövegével sem maradhatott hatás nélkül, magától értetődik.

Áttérve a darabok előadására, erről csak a legnagyobb elismerés szólhatunk, mert ritka szabatsággal adtak elő.

A zenészekről tanuskodott a forték és pianók, az ütemek pontos betartása, a crescendok és decrescendok finom fokozatossága. Egyszóval az egész előadáson a gazdag hangerő mellett meglátszott a szorgalom a gondos és kitartó tanulás és mindenekfölött az ügyes és lelkiismeretes vezetés, mi Alszegey Alajos szeretett polgártársunk és a dalegyesület kedves karmesterének az érdeme. A jutalmul földudult tapsvihár jelentékeny részét pirulás nélkül magának vindicálhatta; mert csak ugyan őt illette.

## CSARNOK.

### A mi első karácsonyfánk.

(Megtörtént.)

Kezdő emberek tanulási díj fejében sokszor lőnek bakot.

Ennyit mentségemül. Mindenki tudja, hogy kezdő apa vagyok. S aki még nem tudná, annak bemutatnom magamat, mint a kis Jézus egyik megtestesült követét a nagyon sok közül.

Ne tessék, kérem, megilletődve lenni; nem vagyok angyal, sem fehér, sem fekete, nincsenek szárnyaim; hiszen bársak lettek volna! — most nem hordanám az egyik karomat abrakos tarisznyaként a nyakamba akasztva. —

Mint apának — noha csak kezdő minőségben — (mondom, ezt mentségemül kell fölhoznom), nekem is meg kellett alkudnom a kis Jézussal, hogy ezentúl minden karácsonyestén látogasson el hozzánk is, mivel az apróság azon fokára jutott el az érettségnek, hogy képes hatalmas örömszajt csapni a szépen dekorált karácsonyfa alatt.

Eddig a karácsony ünneplését csak azokra a jövődöbéli örömeikre alapítottuk, hogy ha már majd a Lacika meg a Mariska járn, beszélni tudnak: akkor . . . akkor aztán lesz nálunk is valódi karácsony, amilyen még soha, sehol sem volt.

Igazán, nem is karácsony, a karácsony gyermek nélkül.

Lacika és Mariska immáron járn, futkosni szépen tudnak. Sőt Lacika beszél is, legalább annyit, hogy nem egy melanhóikus honatyát megszügyenithetne elokvencia dolgában.

Mi legyen hát az, ami a szívemet nyomja?

Ne nevesenek ki kérem, mindent bevallok töredelmesen.

Karácsony böjtjén — (mert, hogy a bemutatás világossága élénkebb legyen, ki kell még nyilatkoztatnom, hogy katolikus vagyok, ezenkívül hadmentes és a jótékony tehénhímlővel beoltott, buzgón adózó békés polgár), — hát, mondom, karácsony böjtjén nagy büszkém léptem ki a kapunkon. (Ez a „kapunk” a világért sem azt akarja jelenteni, hogy háztulajdonos is volnék. Isten ments!)

Egyenest a boltok felé! arra, ahol a kis Jézus osztogatja kedves komissióit.

Ütközben egy vigyorgó siheder megszólít, hogy vegyek tőle karácsonyfát. Csakugyan, hatalmas fenylomb nyugodott görnyedt vállán. Rögön kész volt az alku; megvettem s utasítottam a fickót, hogy vigye oda be, ahol az a sárga kapu nyitva van, s ahol egy kék betűs fehér táblácska látszik kiszegve. (Közünk legyen mondvá, szükségét érzem e táblácska kifüggesztésének, mivel így hamarabb bebotlik egy-egy elkésredett kliens, ha látja a nevemet kibígyeszve, már amint azt a szomszéd eszmadia mestertől is láttam. Hja, kérem, mikor ilyen kis városban is, mint Alsó-Berekalja, kilencen vagyunk ügyvédek, bizony ránk fér az élelmesség; nagy a konkurrencia.)

No, nem öltöm hát egyik szót a másikba; hiszen nem tartok most vaddbeszédet, sőt ellenkezőleg.

A boltban nem sokat kellett időzőm. Katulya számra könnyű a vásárlás. Hozzá még „hözomra.” — Az asszonyka aranyórája az már egy héttel előbb megérkezett Szegedről; ott rejtőzék az aktáim mögött. A sok katulyát minden feltűnés nélkül hazavitettem s magam is elégedetten siettem haza.

— Hová tettétek? — kérdem az asszonykát titokteljes suttagással.

— Mit?

— Hát nem hoztak ide valamit?

— Itt nem volt más, mint egy falusi ember, az hozott egy esomó stimplit. Ide más nem hoztak.

— No hát azt a zöldet! . . . nem akartam a fenylombot megnevezni, nehogy Lacika figyelme valant előre ellessen.

— Sári már jó ideje, hogy telhozta a zöldséget a pincéből, de én más nem tudok.

— Ejnye no! gyerünk hát, nézzük meg.

A kapu alatt, fészkerben, fakamrában, sőt még a pincében is nyomozást indítottunk, de biz ott fenylombnak még csak nyoma sem volt.

Mit volt mit tenni, ki kellett újra mennem, hogy lomb után lássak, mert ez a fő kriterium a mai család i népséghez.

A ház előtt Józsi collegával találkozom (ő szintén kezdő apa) épen hozzánk jött.

— Van-e már karácsonyfátok? — kérdi.

— Hiszen volna, de nem tudjuk, hol van. S elmondtam a történetét.

— No semmi; épen az előbb árultak nálunk egy szép példányt, a feleségem megvette, de a piacon én is találtam venni egyet. Megtartjátok?

— Köszönjük pajtás, köszönjük! valóban nem kis zavarból ragadtok ki.

Tíz perc múlva elküldi Józsi a galyat . . .

Hm! hiszen ez az a bizonyos, amelyet én az imént megvettem. — De hát hogy is történhetett ez? . . .

Denique, az sült ki belőle, hogy én kétszer vettem meg ugyanazon fenylombot; első ízben 40 krajcárért, most meg 30-ért. — Az a stívölvény egy hatossal leszállította; bennem nincs alkudozó tehetség.

Nem bántam, csak hogy egyáltalán volt fenylomb.

Estére kelvén az idő, a karácsonyfát föl kellett szerelni. De előbb úgy tettem, mintha a kaszinóba mennék; fölöltözve távoztam, hogy a konyhán keresztül visszaosonjak az ebédlőbe, ahol a földi Tuba-fának kellett vala díszleni. Lacika és Mariska mit sem sejtettek; arról informáltak őket, hogy a papa nincs idehaza, de majd mindjárt megérkezik a kis Jézussal együtt.

— Pompásan sikerült a fölszerelés! Kezdő apai voltomnak becsületére vált a gyorsaság is, melylyel elkészült.

Na; megvan! ragyog már a díszes karácsonyfa, de hogy jobban ragyogott volna, mint az én lelkendező arcom, azt kerekén tagadom! Még csak a gyertyákat kell meggyújtogatni. Egy, kettő . . . 24 gyertya meggyújtása hamarosan megessett; még csak a legfelső, ott a legtetefjén, az aranycsillag fűszomszedságában, van hátra.

De hogyan férjek hozzá? — Ezt székről el nem érem. Hopp, megvan! Föl kell állni az asztalra. —

Föl is álltam volna, hogyha abban a pillanatban, mikor az egyik lábam nyomását megérezte a kihúzott asztal széle — puff! . . . egyszerre . . . jaj, a kereszt csontom! . . . lezuhantam karácsonyfástól, mindenestől a földre.

Ijedtemben talán tüzet is kiáltottam, mert az asszonyka sikoltva rohant be segítségemre.

— Szent Isten! hát te mit csinál? — kérde rémülten, amint engem a gondos megnyomorodott karácsonyfával egyetemben meglát a földön elterülve.

— Oltsd el hamar a gyertyákat, mert mindennek vége lesz! — kiáltám eszem nélkül.

Csak ekkor győződött meg az asszonyka, hogy én nem ügyeltem a karácsonyfá kedvéért egyik végén kihúzott s közből pótló deszkával megnagyobbított asztal ingatára.

No, volt aztán sopánkodás, hogy nagyhezen összedtem magamat!

— Mit csináljunk most?

— Hát mit csináljunk? Jaj, a derekam!...

— Én azt mondom, ne bánjunk most már, majd esztendőre. Megkapják a gyermekek az épségben maradt játékokat; így is meglesz az örömtük.

— Ah, Isten ments! Most már fel vannak bízva. Csak tegyük vissza helyére a fát és hozzuk rendbe, amint lehet.

Hozzáálltunk a föltámasztáshoz. Magában a karácsonyában nem esett nagy kár, hanem az ajándékok! Torva zúzva minden. Babák betört orral, kitört lábbal, kúszait hajjal, mintna nagy verekedés a játékok volna. Fejét vesztett Jézuska, felszárnyú angyal, fűlen szemár, fejetlen ökör, megvedlett aranyalmák, zuzott cukorkák, belyukadt dob, szédült hadsereg, leszerelt ágyúk, stb. stb. heverték a padlón kétségbeesett rendtelenségben. Az asszonyka számára rejtgetett aranyóra üvege ezar darab csörrent szét, a mutatói elpusztulva... Tyhü, teringgett! —

De tán mégis legnagyobb kár volt a szép tajték-pipáért. Ezt az asszonyka számomra csempészte be a faszol mohos kövei közé: ennek formaliter nyaka törött...

Bizony, bizony csaknem sirva fakadtam, miként a nagy Marius Karthágo romjain.

Azonban e romok nem voltak megátkozva; szabad volt újra felépíteni az omladékok felhasználásával, miként Izrael fiai az ő szent városukat, Jeruzsálemet.

Előbbi fényéből sokat vesztett első karácsonyfánk, hanem mégis tündöklővé tette a boldogság fényugara, mely néhány perc múlva e baleset után egy pár újongó gyermek s ezek szülőinek szeméből származott.

Ilyen volt a mi első karácsonyfánk.

Döris papa.

## Helyi, megyei és vegyes hírek.

**Nyugalomba lépés.** Dr. Horváth Károly apát és zalaegerszegi esperes-plebánus úr öngyászata plebániájáról lemondván s a lemondását a felhozott alapos ok folytán megyés püspök úr ömeltósága elfogadván — Szombathelyre, az egyházmegye székhelyére nyugalomba vonul. — A kitünő műveltségű, derék főpapnak, a jeles szónoknak távozta mélyen fájjaljuk s a méltán megérdemelt nyugalomba lépőt kísérje azon őszinte óhajunk, hogy egészségének teljes visszanyerése mellett megelégedés között sokáig élvezhesse a nyugalmi éveket! —

**Új egerszegi esperes-plebánus.** Megyés püspök úr ömeltósága a lemondás folytán megüresedett zalaegerszegi plebániát javadalmat és kerületi esperesi méltóságot Balaton József pápai plebánus úrnak adományozta. — A megyészerte nagy népszerűségnek örvendő esperes-plebánost melegen üdvözlöljük új és tágabb körű működési terén! —

**Kinevezés a megyénél.** Főispán úr ömeltósága az árvaszéknel f. évi január 1-től fogva rendszeresített árvaszéki aljegyzői állásra Fitos Mártont és Letenyére helyettes szolgabíróként Viosz Ferencet nevezte ki. —

**Tisztelgés az új segédtanfelügyelőnél.** Dr. Wekerle László kir. segédtanfelügyelő úr hivatalos állását tényleg elfoglalván, a zalaegerszegi népiskolák tantesztületi f. hó 6-án testületileg tisztelgtek nála a kir. tanfelügyelői hivatalos helyiségben. Az új segédtanfelügyelő a tisztelgőket a legszívesebben fogadta.

**A „Chanuka egylet”** szegény gyermekek felhúzásához ismét hozzá járultak: Graner Jakabné 2 frt, Deutsch Ferencné 2 frt, Fischer Lászlóné 2 frt, Taussig Lujza 1 frt, Rosenthal Ignácné 1 frt, Büchler Jakabné 1 frt, Isóó Alajosné 1 frt, Szigethy Antal 1 frt; Hajlik István a növegyetnek ajándékozott 1 frtot, mely összegért köszönetet mond az elnökség.

**Újévi üdvözlések** megváltása címén a zalaegerszegi szegény gyermekek karácsonyfája című egylet által létesített árvaház alapjára Zalamegye tek. tisztviselői részéről 23 frt 50 kr. — továbbá az egylet pénztára részére t. Grész Károly úr (Tárnok) 50 kr. és Weisz Izidor ügyvéd úr 50 krt küldött az egylet elnökségéhez, mely kegyes adományokért ez uton mond az e. választmány névében hálás köszönetet az elnökség.

**A zalaegerszegi iparos ifjuság önképző- és betegsegélyező egyesülete** folyó évi január hó 9-én délután 2 órakor — az elemi iskola 1. osztály tantermeiben — rendes közgyűlést tart, melyre valamint a rendes, úgy a pártoló tag urak is tisztelettel meghívattak. A közgyűlés tárgyai: 1. Titkári jelentés. 2. Az évi számadások felülvizsgálására kiküldött bizottság jelentése. 3. Az egyesületi orvos évi tiszteletdíjának megállapítása. 4. Az 1887. évi költségvetés megállapítása. 5. Tisztviselők és választmányi választása. 6. Indítványok. Kelt Zala-Egerszegen, 1887. évi január 7-én. Kiss Dénes titkár.

**A zala-szentgróthi kórház és jóték. növegyet** 1887. évi január hó 23-án a nagyvendéglő termében tombolával egybekötött táncestélyt rendez. Kezdeté 8 órakor. Belépti-díj egy tombolajegygyel 80 kr. A tisztajóvedelem telerészben a kórház alapítójának gyarapítására — felerészben a helybeli összes szegények számára fordítatik. — Kisorsolando tárgyak és felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. A tárgyakat Berger Jánosné úrnő — növegyeti elnökhöz kérik küldeni.

**Névmagyarosítás.** Fröhwrth Sándor zala-istvándi illetőségű ugyanottani lakós és Ilona, Zoltán és Helen

nevű kiskorú gyermekei vezetéknévének *Vértési*-re kért átváltóztatását a m. kir. belügyminiszterium megengedte.

**A nagy-kanizsai kaszino** évi rendes közgyűlése múlt hó 26-án tartották, melyen a tagok nagy számmal jelentek meg. A közgyűlés az évi tagsági díjat a rendes tagokra nézve 16 frtra, a kültagokra 8 frtra emelte fel. — A választás következő eredményvel ejtett meg: Ebenspanger Lipót elnök, Moschankér Mór alelnök. Választmányi tagok: Rapoch Gyula, Löwy Adolf, Ebenspanger Leo, Grünhut Henrich, Sommer Sándor, Löwinger Ignác, Stern J. Mór, Fischer Sándor, Schlezinger Gyula, Lengyel Ignác, dr. Neumann Ede, Blau Lajos, Weisz Manó, Welisch Lajos, dr. Rotschild Samu, Ollóp Imre, dr. Bedő Béla, Rechnitz Vilmos. — Póttagok: ifj. Weisz Tivadár, Vidor Samu, dr. Schwarz Adolf, Székely Tivadár. —

**A zala-egerszegi ipartestület** újonnan választott előjárósága f. hó 3-án tartotta alakuló gyűlést, melyen alapszabályai értelmében Kummer Gyulát alelnöknek, Part Sándort pénztárnoknak és Major Károlyt jegyzőnek választotta meg. —

**A zala-lövői önk. tüdőoltó csapat** saját pénztára javára 1887. évi január hó 15-én Paukovics Mihály vendéglős nagytermében zártkörű táncestélyt rendez. Belépti díj: személyenkint 50 kr. Kezdeté este 8 órakor. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak.

**A csáktornyai kaszino** múlt hó 26-án tartott közgyűlésén a felolvasott elnöki jelentés szerint a kaszino megalakult 38 rendes és egy kültaggal; év közben belépett 9 rendes és 20 kültag; tartottak 20 ülést, melyen 54 határozatot hoztak, melyek mindegyike foganatosított. Az évi kiadás 2161 frt 30 krt, a bevétel 2160 32 krt tett s így az évi számadás 98 kr. túlküladással zárattott le, de mivel 20 frt tagsági díj hátrálék van, ezt figyelembe véve, a bevétel tőbblet 19 frt 02 kr. A közgyűlés a volt igazgatósági tagoknak felülfizetési közzönetét tejezven ki, áttért a tisztviselők választására. A választás eredménye: Benedikt Ede elnök, Hirschmann Leo alelnök, Heinrich Miksa pénztárnok. Választmányi tagok: Rosenberg Lajos, Wettendorfer Dávid, Morandini Román, Wollák Rezső, Kohn Hermann és Neumann Albert. —

**A csáktornyai „Hattyú” vendéglőt**, mely a város tulajdonát képezi, a város elakarta adni, azonban az árverésre kitűzött időre senki sem jelentkezett. — Mint értesültünk, a város újabb határidőt nem tűz ki árverésre, hanem adósságának törlesztésére 30,000 frtos törlesztési kölesont fog felvenni, amire a törvényhatósági jóváhagyás már meg is van; mert a decemberi megyei közgyűlés feljogosította a várost a kérdéses vendéglő eladására, vagy ha ez nem sikerülne, 30,000 frtos kölcsön felvételére. —

**A perlaki „Társaskör”** a városi vendéglő nagytermében 1887. évi január 22-én a szegény tanulókat segélyező egylet javára zártkörű táncvigalmat rendez. Kezdeté 8 órakor. Belépti-díj: Szenélyjegy 1 frt, családjegy 2 frt. — A jótékonycél iránti tekintetből felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. —

**Felolvasás.** A nagy-kanizsai „Magyar irodalom- és művészet pártoló egyesület” irodalmi szakosztálya f. hó 4-én az egyesület helyiségében felolvasási estélyt rendezett. Dr. Neumann Ede, nagy-kanizsai főrabbi, egyesületi tag olvasott fel György Vilmosról élet- és jellemrajzot. Felolvasó elhunyt jelesünknek 3 éven át tanítványa volt s így a közeli összeköttetésnél sok oly érdekes adatot sorolt fel, mik eddig köztudomásra nem jutottak. A jelenvolt közönség nagy érdeklődéssel hallgatta a felolvasást s végül felolvasót lelkes éljenekkel s tapsokkal jutalmazta.

**Irodalmi pályázat.** A nagy-kanizsai irodalom-pártoló egyesület irodalmi szakosztálya egy db. arany pályadíjat tűzött ki ez előtt körülbelül mástfél hónappal — egy Nagy-Kanizsa multjából merített történeti tárgyú novellára vagy balladára. Egyenlő becsérték mellett a balladának lett biztosítva az előny. A pályázati határidő m. é. december 31-én járt le. Beérkezett két pályamű (ballada), melyek már ki is adtak a bírálóbizottságnak. Ennek tagjai: dr. Neumann Ede (elnök), Hoffmann Mór és dr. Csempesz Kálmán egyesületi tagok. A szegényes menyinyiségi eredmény mellett kíváncsian várhatjuk a minőségi eredményt.

**Szilveszter-est Nagy-Kanizsán.** A nagy-kanizsai mulató közönség az idei Szilveszter-estén is csak úgy megoszott, mint minden évben. Megtartották a Polgári Egyletben, a Casinóban, a Társaskörben; mindenütt vígan és festelenül, de nem valami fényes eredménnyel. Ezt csodálni nem is lehet, mert e nagyobb szabású háromfelé osztás mellett még kisebb estélyek is rendezettek, igen sokan pedig családias körben töltötték el az esztendő utolsó estjét.

**A Kincsem-sorsjegyek fonyereménye.** A Kincsem-sorsjegyek fonyeremények tulajdonosa már jelentkezett. A szerencsés, a kit Fortuna istennő szeszélye ez egyszer boldogított, Tenora József, és Kwassitzban Morvaországban lakik. — A második tízezer forintos fonyeremény tulajdonosa is fölvette már a nyereményt. Fényes Litkén Magyarországon lakik és Révésznek hívják. — Egy különös véletlen hozta magával, hogy ezen szerencsesorsjegyek a kezelőség által már előbb négy más félnek küldettek át, de egyik se tartotta meg, és így a gondviselés által nekik szánt szerencsét önmaguk játsztották el.

**Megfagyott napszamos.** Pollák Albert nagy-kanizsai lakos, izraelita vallású egyén f. hó 4-én este az ottani „Oroszlán” szálló nyári istállójába ment aludni. Ezt a helyet csupán vékony deszkafal köríti. A szerencsétlen ember este állítólag jól bepálinkozott s ez még inkább elősegítette, hogy a hideg hálólhelyen megfagyjon. Mely álmából nem is ébredt föl többé s hulláját csak másnap találta meg az ottani háziszolga.

**Elgázolás.** Döme István, Surd község birája f. hó 3-án Nagy-Kanizsán hajtott végig szánon. Lovai a főt-

cán egy bőrs kocsiól megvadultak s meggurva a gazdát lerántották a hóba s azután tova rohantak. Rohantukban egy 70 éves öreg asszonyt elgázoltak; kinek azonban nagyobb baja nem történt, mint hogy a nagy esés következtében a váll-kulcsosontja eltört. Azonnal gyógykezelés alá vétetett. A megvadult lovak egy lámpaducban akadtak fenn a szerszámmal fogva.

**Erkölesei statisztika** a nagy-kanizsai cselédekről. A lefolyt 1886. év lezártaival kiderült, hogy Nagy-Kanizsán rendőrileg a cseléd törvény alkalmazásával összesen 175 cseléd lett megbüntetve. Ezek közül 22 férfi és 153 nő-cseléd. Szomorú adat arra nézve, hogy minő erkölcsi állapotok uralkodnak különösen a nő-cselédek körében.

**Lopott lovak.** A nagy-kanizsai rendőrség m. hó 30-án Bence János kis-kanizsai lakosnál két darab igazolatlan lovat lefoglalt. A körözés után Légmann Ferenc óhídi lakos jelentkezett a lovak tulajdonosául, kitől a lovak dec. 27-én éjjel elloplva. Kellő igazolás után neki a lovak hivatalosan átadattak, Bence pedig átadott a törvényszéknek.

## Haltokömi jelentés.

Zala-Egerszeg rend. ta. vá. s területén az 1886-dik évi december havában

- 1) Köbli Györgyné, Pozbár Lujza 38 éves rk. eszt. tergályos neje, tüdőgümőkör;
- 2) Szancs Károly 3 hónapos rk. béhurut;
- 3) özv. Horvát Zsigmondné, Baranyay Franciska negyei örmester özv. 67 éves rk. tüdővízenyő;
- 4) Hary János 75 éves rk. hivatalnok, tüdőgümőkör;
- 5) Vörös József 36 éves rk. napszamos, tüdőlob;
- 6) Lendl Teréz 3 hónapos rk. béhurut;
- 7) Talián Mari 8 hónapos rk. béhurut;
- 8) Riser Nándorné, Pongrácz Teréz 47 éves rk. hivatalnok neje, tüdőgümőkör;
- 9) Steiner Dávid 2 éves mőz. hitv. torokgyík;
- 10) Prosch Béla 34 éves rk. gazdasz, tüdőgümőkör;
- 11) Kósa Péterné, Nagy Erze földműves, özv. 46 éves rk. májrák;
- 12) Horváth Sarolta 2 éves rk. torokgyík;
- 13) Márczy Károly 71 éves ág. hitv. kir. mérnök, végelgyengülés;
- 14) Somody Sándor 22 éves rk. pincér, tüdőgümőkör;
- 15) Kalovics Cornelia 12 éves rk. téglás leánya, agyhártyalob;
- 16) Visznovszky Ágostné, Zarka Rozália 57 éves rk. kárpitós neje, tüdővízenyő;
- 17) Tót Naca 2 éves rk. agyhártyalob;
- 18) Árvay János 47 éves rk. zenész, tüdőgümőkör;
- 19) Hajmágy György 19 éves rk. mészáros, lösebb következtében halt meg.

Zala-Egerszegen, január hó 1-én 1887.

Dr. Graner Adolf  
v. orvos.

## I R O D A L O M.

**Érdekes hír.** Mint lapunknak Budapestről írják, ott „Érdekes könyvtár” címmel egy valóban érdekesnek ígérkező irodalmi vállalat indul meg 1887. január 10-én. Abban a helyzetben vagyunk, hogy az „Érdekes könyvtár” programjából már ma a következő részletek közölhetjük: Az „Érdekes könyvtár” körül a legjelesebb írók csoportosultak, kiknek az a céljuk, hogy a magyar közönség jeles műveket a szokottnál olcsóbb áron szerzhessen meg. Az „Érdekes könyvtár” ki fog terjedni a bel és külföldi irodalom legértékesebb termékeire. A legelső kötet Kleist Henriknek, Schiller mellett a legkitünőbb német drámaíróknak híres színművét: Heilbronn Daticát, Reviczky Gyula nagytehetségű költőnk fordításában közli. — A második kötet Chamisso világhírű művét Schlemil Péter csodálatos történetét tartalmazza; fordította és bevezette Kormos Altréd; a harmadik kötet a „Sákingeni trombitás”, fordította Luby Sándor. — Az „Érdekes könyvtár” az által is érdekes lesz, hogy tudományos és szakmunkákat is nyújt közönségének. Évenként tizenkét kötetet ad az „Érdekes könyvtár”, előfizetési ára tekintve elegáns kiállítását és belbecsét, rendkívül olcsó: egy negyedére 1 frt, félére 2 frt, egy évre 4 frt, mely összeg az „Érdekes könyvtár” szerkesztőségének Budapestre, Révay-utca 8. küldendő.

**„Az özvegy”,** regény, írta Feuillet Oktáv, fordította Fay J. Béla. (Budapest, Singer és Wolfner-kiadása) Az előnyösen ismert és immár országszert elterjedt Egyetemes Regénytár legújabb kötete az agg francia író egyik legszebb művével gyarapítja ama kiváló termékek sorozatát, melyek e derék vállalatban eddigé megjelentek. A lélektani rajzok mestere az „Özvegy”ben is oly képet állít elénk, mely mindenkorra kedves emlékeztetl marad meg az olvasó lelkében. A regényhez ugyancsak Feuilletnek egy kis dialogizált életképe van csatolva, az „Utazó” címmel, melynek tárgya ép olyan egyszerű, mint a mily szellemes megoldása. Feuilletnek mint regényírónak jellemzését, mely Bródy Sándor fiatal írónk tollából ered, kétségkívül igen szívesen fogja venni az olvasó. A kötet ára, csinos piros vászonkötésben, 50 krajcár.

**Képes folyóirat** a „Vasárnapi Ujság” füzetekben. A „Franklin társulat” hogy a „Vasárnapi Ujság”-ot könyvkereskedés útján való terjesztésre is alkalmasabbá tegye s hogy a közönség azon részének, mely a nevezett újságot megőrizni óhajta, ezt könnyebben és célszerűbben lehetővé tegye, elhatározta, hogy lapját ezen túl a fentebbi cím alatt könyvalakban is kiadja. Mint a beküldött első szám mutatja, a képes folyóirat nagy negyedrét alakban jelenik meg és pedig félh. füzetekben, a „Vasárnapi Ujság” megfelelő számainak összes költeményeit és képeit tartalmazza nyolc iven (64 lapon). A képes folyóirat célja azonos a „Vasárnapi Ujság”-éval t. i. hogy a hazafias érületnek tolmácsa, a nemzeti haladásnak képe, a közéletnek hű tükré legyen. — A képes folyóirat emellett ki fog terjeszkedni a női



S.  
 yó évi ja-  
 Csabren-  
 rendes évi  
 sek tizte-  
 ményéről.  
 amadások  
 e a tizta  
 l; ennek  
 a felment  
 sa.  
 negváltó  
 sítottak;  
 ztár hiva  
 ér.  
 ség.

dásairól  
 szt. ért.  
 t kr.  
 24 —  
 60 62  
 11 86  
 76 40  
 18 86  
 79 80  
 6 1/2  
 11 60 1/2  
 kpénztári

vetek  
 vaszi  
 e  
 rabokban,  
 féra-  
 gendó  
 kr.  
 75 kr.  
 50 kr.  
 etből  
 posztót  
 2 frt 50  
 szót me-  
 bárkinék  
 posztó-  
 HOF  
 Fenti cég  
 lid és iz-  
 amint kü-  
 al. Ismert  
 tes szállí-  
 edik arról,  
 ok és pon-  
 ta szerint  
 tra a fenti  
 ingyen és

ak.  
 alat.  
 ndő bele)  
 VA.  
 2.66.  
 ja 4.20.  
 3.30.  
 4.20.  
 4.00.  
 és 2.40.  
 ba 2.50.  
 4.15.  
 1.40.  
 2.25.  
 3.05.  
 4.05.  
 zatért és  
 ik.  
 RG.

Melléklet a „Zalamegye“ 1887. évi 2-ik számához.

Mutatvány számokat ingyen és bérmentesen,

**Magyarország legolcsóbb és legdíszesebb képes hetilapja**

# Képes Családi Lapok

1887-ik év január hó 1-én  
 KILENCEDIK ÉVFOLYAMÁNAK  
 a második negyedébe lép.

A „Képes Családi Lapok“ mint társadalmi szépirodalmi s ismeretterjesztő hetilap, eddig is megbecsülhetlen szolgálatokat tett a magyar nemzeti közművelődésnek, ma azonban nem csak kiváló tényezője a magyar irodalomnak, hanem nélkülözhetetlen barátja a magyar művelt családoknak. Változatos, élénk s a legszigorubb kritikát is kiálló olvasmányai: a legjelesebb magyar írók tollából erednek, s a külföldi irodalomból csak a szinaranyat mutatják be az olvasó közönségnek.

Előfizetéseket elfogad minden hazai könyvkereskedés.

Mutatvány-számokat ingyen és bérmentesen küld a „Képes Családi Lapok“ kiadóhivatala Méhner Vilmosnál, Budapesten, IV. ker., papnövelde-utca 8. szám alatt.

**Képes Családi Lapok**

előfizetési ára

Egész évre 6 frt — kr.  
 Félévre 3 frt — kr.  
 Negyedévre 1 frt 50 kr.

A gondos élénk szerkesztés; az izléses és díszes kiállítás, az eszme és az érzellem nemesítő tartalom, a jó izlés, a legjelesebb külföldi lapok képeivel versenyző művészi kivitelű képek: szellemi kincsésé avatják minden számát.

349. sz. v. 1886.

### Arverési hirdetmény.

Alulírt kir. bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zalaegerszegi kir. járásbíróság 5842/1886. számú végzése által Büchler Heinrich zalabéri lakós végrehajtató javára Tubán János és neje Techet Erzsébet Gógánalmi lakósok ellen 327 frt 18 kr. tőke és ennek 1883. évi november 18-tól 6% kamatai és járuléka erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 639 frtra becsült 2 hámos ló, 1 nehéz és 1 könnyű kocsi, 1 vaseke taliga és borona, 1 Svajcer tehén, 2 féléves üsző, 3 süldő és 4 hizó sertés, 1 kazal széna, trágya, 1 gabona tisztító gép, és 1 dara tisztító gépből álló ingóságoknak nyilvános árverés útján leendő eladatása elrendeltetvén, ennek a helyszínén vagyis alperes Tubán Jánosné Gógánalmi lakásán leendő eszközölésére 1887-ik évi január hó 20-ik napjának d. e. 10 órája határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alúl is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.  
 Kelt Zala-Egerszegén, 1886-ik évi december hó 29. napján.

NÉMETH SÁNDOR  
 kir. bir. végrehajtó.

1389./1886.

### Arverési hirdetmény.

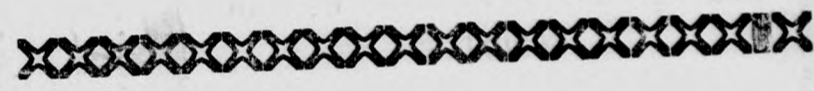
A tapolezai kir. jbiróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Bubies Zsigmond mint a herceg Eszterházy Miklós összes javai zárgondnoka végrehajtatónak özv. Albrecht Keresztélyné szül. Preininger Katalin végrehajtást szenvedő elleni 98 frt 73 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végr. ügyében a z-egerszegi kir. törvényszék (a tapolezai kir. jbiróság) területén levő s a diszel-szóczi 787. sz. tjkvben + 2378. hrsz. a. özv. Albrecht Keresztélyné szül. Preininger Katalin tulajdonánál felvett szálló, rét és szántóföld és prészázra 432 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1887. évi január hó 26-ik napjának d. e. 10 órakor

a szóczi község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% -át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. c. 42. §-ában jelzett ártolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. jbiróság mint tlkvi hatóság, Tapolezán, 1886. május 13-án.

Oszterhuber  
 kir. aljbiró.



517. sz./1886.

### Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az alsó-lendvai kir. járásbíróság 4094/1886. számú végzése által Lenk Emil és érdektársai telperesek javára Beők János, Biró Jánosné, Doma Péter és Fata György dö-meföldi lakósok ellen 581 frt 25 kr. tőke, ennek 1885. év január hó 1-ső napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 58 frt 9 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 1130 frtra becsült ingóságok, és pedig: 5 ló, 4 csikó, 1 tehén, 2 sertés, 4 vastengelyes szekér, 2 eke, 3 kazal szalma, 62 kereszt rozs, 19 szekér széna, 6 kereszt zsopp, s egyéb házi és gazdasági eszközökből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 4372./1886. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Döme-földön alperesek lakásán leendő eszközölésére 1887. évi január hó 24. napjának d. e. 9 órája határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alúl is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Alsó-Lendván, 1886-ik évi december hó 30. napján.

Zakó Daniel  
 kir. bir. végrehajtó.

## Francia remontoir órák és láncok

a cs. és kir. fémjelző hivatal által ellenőrizve, 13latos és 18 karatos, 2-12 évi jótállással.

### G. TRIBAUDEAU

éremmel jutalmazott gyáros  
a francia óragyáros egyeslet képviselője.

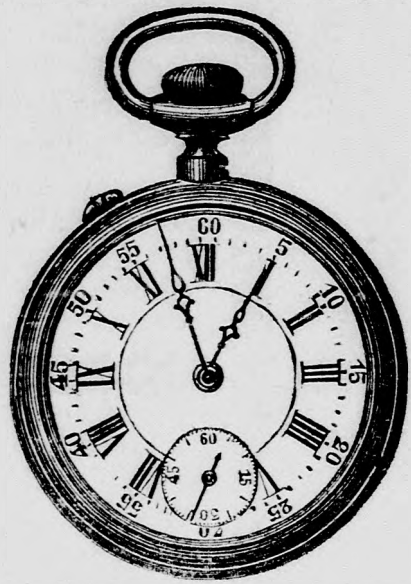
GYÁRTELEPEK:

Besançonban, Párisban és Bordeauxban.

FIÓKTELEP:

### TRIESTBEN

7. Via del Corso, 7.



**Ezüst** Remontoir 10 ffrt  
indérangeable

hölgyek, urak és fiúk részére.

**Nickel** Remontoir 7 ffrt  
indérangeable

hölgyek, urak és fiúk részére.

**Strapatz** uriórák 5 ffrt  
és remontoirok

Nickel óralánccal, solid.

TRIBAUDEAU fiókja Triesztből szétküld mindenféle portomentesen Osztrák-Magyarország, Románia, Szerbia, Törökország, Görögország és Olaszországon belül megrendeléseket és a remontoirórák és láncoknak — 2 frtól 2000 frtig árjegyzékeit.

3865. sz./1886.

### ÁRVERÉSI HIRDETMEY.

A tapolczai kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajthatónak Nagy János végrehajtást szenvedő elleni 9 ffrt 50 kr. költség iránti végrehajtási ügyében a zalaegerszegi kir. törvényszék (a tapolczai kir. járásbíróóság) területén lévő s a petendi 1. sz. tljkvben 1. I hr. sz. a. felvett ház, udvar, kert és pajtának Nagy János illető felerészbeni jutalékára 117 ffrt, s a petendi 104. sz. tljkvben 1. 1-28. sor sz. a. Nagy János tulajdonán felvett 3/4-ad úrbéri telekre 1348 ffrt ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi január hó 29. napján d. e. 10 órakor a petendi községben tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Tapolczán, 1886. évi szeptember hó 25-én. Kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság.

OSZTERHUBER  
kir. aljbíró.

289. sz./v. 1886.

### ÁRVERÉSI HIRDETMEY.

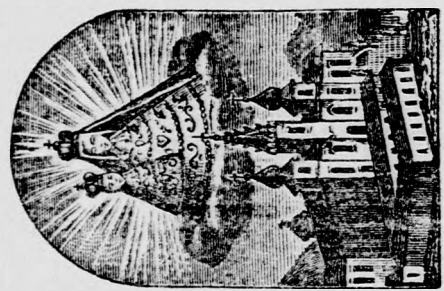
Alulírt kir. bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a z. egerszegi kir. járásbíróóság 4927./5056. számú végzése által Boscán Emili z. egerszegi lakos végrehajtató javára ifj. Juhász István és neje baki lakosok ellen 151 ffrt 50 kr. tőke és ennek járuléka erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróságilag lefoglalt és 614 ffrt becsült szobabeli butorok, ágyneműk és hámos lovakkal álló ingóságoknak nyilvános árverés útján leendő eladása elrendeltetvén, ennek a helyszínén vagyis Bakon leendő eszközlésére 1887-ik év január hó 18-ik napjának délelőtt 10 órája határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Z.-Egerszegen, 1886-ik évi december hó 19.  
Nagy Sándor  
kir. bir. végrehajtó.

Mária-Celli Gyomorceppek,

jeles hatású gyógyszer a gyomor minden bántalmái ellen, és felülmulthatlan az étvágy hiány, gyomor gyengeség, rosztágu lehellet, szelek, savanyu felbőfűzés, kólika, gyomorhurut, gyomorégés, húgykőképződés, túlságos nyálkáképződés, sárgaság, undor és hányás, főfájás (ha az a gyomorból ered) gyomorgörcs, székszorulat, a gyomornak tulerheltsége étel és ital által, gúliszta, lép- és májbetegség, aranyeres bántalmak ellen.



Egy üvege ára használati utasítással együtt 35 kr. Központi szétküldési raktár nagyban és kicsinyben

**BRADY KÁROLY,**

az óragyártóhoz, címzett gyógyszerárban Kremzierben, Morvaországban.  
Kapható: Zala-Egerszeg, Keszthely, Nagy-Kanisza, Kaposvár, Mura-szombat, Tapolca, Veszprém és egész Magyarországon gyógyszerárakban

### Hirdetmény.

Felső-Szemenye község határában a lapon levő, — lendvai útvonalról öt perenyire, Csák-tornya és Alsó-Kraljevecz vasut állomástól 2 órányira fekvő, — legelőjén található 606 drb fennálló tölgyfa együttesen 1887 január hó 31-én d. e. 10 órakor a jegyzői iródtában, — hol a feltételek is megtekinthetők, — nyilvános árverésen eladatnak.

F.-Szemenye, 1886. december 30.

Hajgató Lajos  
jegyző.

Császár Ferenc  
bíró.